

Bréf til Benedikts og Guðrúnar, bréfritari Bjarni sonur þeirra, júlí 1921 til júní 1932, seinni hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Guðrún Pétursdóttir

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-2, Örk 5

WELT-POST
WOHLFAHRTS-
BRIEFMARKEN
für die
WINTERHILFE!

Mr. Benedict Swenson
Skóla vörðustig 11th
Reykjavík
Iceland.

Bjarni Benediktsson
Berlin - Charlottenburg.
~~Mönckebergstr. 39~~ 44.

Háskólmannaþófin 16. apríl 1932.

Göð: þubbi!

Fólkas breifippjald fór 7. f.-m. Et lét: at skrifa með skipum, sem fór i aðrar, en er að var að brygja á því breifi kom bræður sonur Gálsbols Möller, henni er heit: Þóra- förs, og varð fers með að ekki ein þaum skrifum, sem miðst: næmar í eina stað koma, því at að hafi ekki að regja og hafi ekki eina, og skrifa fréttar fyrir formus teknar eru ófins.

Um deginum fær að vitast Einarss Árn. um Grænlands- ríði, vistist nánar þat miðög göð vitnumið, skal játta at að hafi eigi mega feldningar til að danna um deildar Nort- manna og Danra, þó nánar regist E.A. taka þar miðög skýrsemiða til mál, en hitt fyrkar nánar ófæt sýra fram að, at Ísland ætluð enger sögulegan hag. fætislegan rétt að til landneins, hvorki brygðan í gömum sögulegum afhundum nið sambandslistum 1918 og að Grænland hafi verið sameiginleg eiga "kommungs ríkisins" fyrir þaum tóma, þat varð fá heilt og fæt eins, af hinum seðu nefndu aðgreindar gott: talið gilda, sem all-vælt sýnist vera og ófæt nánar Íslands rétt skv. henni. -- Hér sýnist E.A. drægg frems af óáhverðnar áhugunar um viðleysi okkar heldur en óáhverðnar af þeim farsendum, sem henni til ferir. Fáum fær henni als-ekki út: verðanir til þeguninjar Danra fiað 5. júlí 1924 um, at Ísl. hafi: sama rétt: Austra- grænlandi og den skír fregnar skv. b. gr. sambandsl. Stef- fetta verið tilbúgt ísl. stjórnunum, en þat fær E.A. ekki út, það sem er ófært: at tala, at svar hafi verið gert, us verdu.

2. miðinslaðsins: isl. stjórnarinnar hiklaust benda: fóð étt,
at Þsl. hafi fóð ekki talið sig sérfa sjálftatana nátt til
þessa blötu landsins og a.t.o. ^{ekki meiri blötu} afhess óðr., eftir því fóð
heata forsendum ályktat eru. -- At minn vit: er alvægt
at leika meginum fyrir þessu náttleysi Íslendinga og
fara at leggja í fyrirsjáanlega fótinjarlausum miðlandstur.
Fyrir því, at Graveland hafi verit níglændi Þlands éta blut:
þess til fórra, munu ekki eum hafa verit fóðar lögfullar
samanir, fóð þú ~~sig~~ hafið hafis á hinum hóginum: vetrars
allra manna best sigrat fránum á minnar sambands í hinum
bogja fessara landa sín á milli, helður en milli spána
hórra um sigr og Noregs-fjóðar, en þat fer aldrei
breytt hinum, at sambanir fyrir náttarlegri eining at
undirgreis vantav. En auk þess mudi, eis sem E.H.
náttilega teknar fráum, slík sömum vera fótinjarlaus,
þen at "glötum" landsins blíður eftir því sem á stundum
at hafa: fóð með sín missi náttar hórra fyrri sigranda.
Fráum híð sambandal. 1918 varður helður alls-ekki komist,
þau hlyða at hafa: fóð með sín, at sín náttarhóra, sem Þsl.
beginn af einhverjum ást. at hafa étt til Gravelands hafi
eflaut; segja mi, at slíkt sé óþappilegt fyrir Íslund, en
ef seo væri mudi sín að hugtati fyrir þat hitta fóð,
sem spær rannsing gerðu og samþykta, en sú er
henni miðlandi og ekki um frá hórum at klæmpa.
Þó undir Berlín hefur nálgas gefit út bók um miðlit en hana
hefi og ekki lærit eum, eins segja dörske blött: day, at
súi einum lögfræðingur, hafi alveg nálgas gefit út bók.
þau sem henni einhvergi heldi nátt: Dórra fráum. --
Ílla hefur farið fyrir aldri spítum manna um Íslendingar,
fugt eftir hit mitt, finkastjalla.safn.is Bjarna Benediktsson © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

3)

hinn heitir leggari matar, þó „heimslæppan“ hefti mið komið hennum á hennin. fyrstu blöðin sögðu, at þarna varin eru einn á vöxtun gullröfunar Frakka, þar sem Þorsteinn hefti á hinn böginn tilhápet Frakklandi en það var á götunuminnar hennar meðan framburinn var at fella og dingle: óvissur. Þeirri fjötverja sögðu aftur, at fell þessa fjármála „grind“ henni af þei, at fjötverjan borgerðu ekki hengjuðu stundin sínum. En allur hrossustur Þorsteinn sem afþrengður og afhverfda-mannur. - Nú hevstun ófærvisi við, á henni mið vera með: fjárlæfrahámatar og svikani, sem uppi hefti verit, hafa verit gláparámatar fyrri miðað ár, semur (einburr minn henns) segja henni hafa á ritinni sínum hafð stórmenskulegjálsrunni og ekki bannat sín höf, talið eðruvun lögnála gilda fyrir sig en ótra osfru. - Út af þessu síðasta spugja blöðin eru vildar: Af þessum var spætt ekki sagt fyrir? Blíðan ferjul semis - upplýsingar eftir á, hvort fáum at segni. - Annars eru um þessi svik at segja, at þau eru einmitt af upplýstast þessa dagana, og hafa meira þei eum eigi meitt spilum um þau, nái og vel vera, at blöðin geri meira í öllu eru vort ar, enda heint óseinnilegt um þau dökku at þau hafi: meargfaldar íbíjur vera, á hinn böginn hefur þei og verit hveyst, at mið eigi yfirrit at skella á Þorsteinn, sem ættrir hafa ært. En hevst sem þei hafa segjast hér vera eiginleg svik, og þó Þórir taki sínar eigin höftingjá daglega fráum til sandursbundar: Albert: „Plur osfru, þá eru þeir ekki meira get ein móts mit þessa sonðum alvæs meira, enda líka Þórir ekki vera at leysa „Næðfölelse“ rínum með sínum ót af þessum sonðum o.s.p. setja sig a sem hertan best.

4) I fríðlega gægur i fígsbalandi sem oft átar. spissi 3. A.
menum Gítlors, sem mi hafa verit bannatir, hafa verit hinir
mestu ófítar seger og vitsvegar farið met bannat og
gjögengi; á hinum heðum er það vitur bent at „organis-
ation“ spissa er meðin aftir fyrskar fyrir meid gamla
hinnins, enda dæger gennalla lífsförmögja, sem ferma
hafa verit at verki. — Upplausunum sigrat hafa valt nible
síneggjum hja öllum magri flokkumum þjókum, einig öðrum
en fylgjimónum um Gítlors, jafnvel met al spissa, sem Glindur
bung studdur mi við horningarnar; einum þjókum fæst at,
at tilsvarendi „hér“ flokkur hja minst vi flokkumum hafi ekki
verit bannatir. Sannir munu þó nest at 3. A. menningar
einir hafa verit langur hevskártir, enda þar hundruð
þúsundir manna, sem heldið var uppi; einskomar
hevskálmur, og höftu engum annan starfa en þjórveldi
i spissi félagi. — A hinum heðum lefir Glindenbung sjálfur
nið skorist; leikinn og skrifstafur hafi til minnar mikis-
væthvers, sem vintist ótrútablt hevit gægur spissum
flokkki socialistta og fóru vinstri-flokkum og
safn framt vera all-óþegilegt fyrir miksetjörnum
þjókum. En ekki sigrat hevnumig spissu lyktar, en mi
mesta sunud. Þ. 4. apr. skal bjósa til landspinganna; i
þessum sterri landama þjókum, fyrst og fremst i Frísl-
landi og geta íslit spissa bosninga heft nible fyt-
tingar, en um íslit spissa er ómögulegt at regga sunnt
en vist at er, at vinstri flokkum, sem mi hafa þar tiljor-
numi virkið miðög verulega.

Spetta vortur at deuga. Þit at heilse mónum og
öðnum.

Eg er einnig spissa degana at aldras og **Bjarni**. Nid, lidð, seum laum.
reðja innsetning tvíbundningsaðil. Þá býr Þordalitstofan O. Bergskjólasins, með
gægum, sigrat koma eina fyrst fram hja fólkviðskap og bannstid, þa þa annat
fyrstalag, níðan fólkviðskap. Þa er ófállið. Höldum.

Mr. Benedikt Þveinsson
Skóla vörðustig 11st
Reykjavík
Ísland.

Bjarni Benediktsson

Húsavík Fari meggðar 17 III - th.

Höfn hevar

Dannmok.

Haukemannab. 9. mai 1932.

Góði: yfelli!

Eg frætkaðr þér hit besta tvö breif, annat frá 18. apríl og hitt 29. sunnan nætt, at eg veyni at endurvgjalda þau litillaga og fá einhvern dreiga á örþá atv. um Grænlandsmálið. Langt er síðan eg hefi skrifst mörnum, enda er sýnir lengra síðan og hefi fengit breif frá henni, og ekil og nærunar mesta vel, at henni komist líth at lírefaskriftum til viðbótar öðrum störfum sínum, en fessi en at gata um minn breif, at þau eru einhverga til yflekar veggja og skiftir þá líklu til hvers þær eru tilhætt.

Um þaum bléta Grænlandsmálo, sem mi skiftir mál, sýnist mið óhinn teknar grána sva myögi; því fyrir viturkennir, at vel megi vera, at málinsin sé mi spilt af hálfin 'Íslendinga (og Norðmanna) með andvængi á síðari árinum og Hagðómstöll, byggja á þeim atkvæðum eða at-henta leggi. Þessi megar fyrst fær fyrir atviti; sjálfa sín, litilwegr gegar á lílegum og sögulegum nökkenum málins. Nú skal eg teknar um fyrst heila, hvort henni: sjálfa sín at vera mikilvægara, slikt um undi lengi verða álitamál og miðri riturstóða lítils verð, en fegar um lög en dikt verður at leita vegna laganna, og þau atviti, sem fyrir skifta málir eru þá a.m. k.: fyrir sambandi mikils verðamr heldur en fær, sem fyrir skifta engu mál, gaf vel fyrir hin síðarnefndar atviti: henni sit frá ölkum öðrum sjónarmálinum at skyggja á hinum. Nú er enginn vaf: a, at fyrir Norðmanna henni at hafa haft rætt til Grænlands fyrir 1814, fyrir var fyrir rætti afrebat 1814: sambandi vit atkvæti árinna 1819-1821 fætta er viturkent af skyldboverum Norðmönnum, sva sem Skæla og Snædal (þ.e.o.s. um henni fyrir undanbléta landins, sem hefur rættir sín). Þanns byggir eg hér lögfrætingunum tiljöt: at álita um afitöðum 'Ísländum' til landi;

Einkaskjulasam Þjóða Besjóðs Ódin@Borgarskiðkata Reykjavíkur

3) Inga af landinum, sem vinnugivenum 1918 þar sem óvígurjan lega er gert
væt. fyrir, at Grænlund komi 'Icelandi ekki ut (rest bat: af þögnum sann-
sjálfs og bensin ráðagert farsenderanna), og ritast þat, at 'Islendingar
teka vöttingu réttinda á Austur-Grænlund með tilvitnum: gefur réttis-
ábo. sbo. semilega með þóðnum en a.m.b. mistnálaður. (Í þessum ^{samefna}
skifti ekki mál. Hvort Austur-Grænlund verður talit einsins land eða
ekki, því at þú vilt það setja ekki rétt til þess til að givræða yfir
öllu landinu), skera ír um þat, at 'Islendingar hafa a.m.b. ekki
talit sig eiga rétt (lögbali) á landinu. Samma er einn um þat,
ef Norðmenn verða taldir hafa vitarleent rétt Dana yfir Austur-Gr.
t.d. með aðal. félens 1919 (E.A. gerir væt fyrir, at þessi yfirlysing
mundi ógildi af þeim sökum, at Þóður hafi eigi verið skr. norðskum
stjórnlöginum bæt til at gefa hana; vitarleunir fó, at getta ré
vafasamt, og er þat rétt, men sigrist hitt semilegra, at hafi
ekki áhrif á gildi yfirlysingarinnar, því at meðan fjötölunarfrétt-
ingar nið halda fram, at slíkt skifti ekki mál, t.d. Angilotti,
Stali, sem hefur skrifat eins með þessu fjötölunarbeurubókni, og
og er auk þess sjálfur domari: Gloss, sem heilt fram prof. Brunn
: Berlín, sem ey blástat: á, og hefur henni verið með farslu með
við dominum; vandasögnum mánum, nýðug vel at sér en leitinlegur.
Getta skifti það vitalega augu málum um þat, hvat gró: talit
felast: þessari yfirlysingi at eru til, og er ástæðulæst at fara
ut: þat). Þessar vœða skel um réttarstöðu Grænlunds einn
þessi atviki: og önnur slíkt ekki ómerkileg, að þeim getur byggt
réttarheimiliður yfir landinu; höfum við og Norðmenn átvar af-
sælt þeim vitti, sem við byggum um at eiga, til Dana, það höfum
við ekki færur vitt lengur. Í því sambandi er þat ekki einn
þinni meðan at viti: hvort Danir eru hafi til at fara með Græn-
landi, því það kennir málum hvort ekkerit við, alveg ein
og þat, hvort Danir eiga rétt til landinum næstu ekkerit um

3) var hafið leika spinnar til at fáva met frá eign. - Þess segt, þegar um sitt skal danna vanta at híta ^{á málit} frá vettanins sjónarmiði, þegar um önnur atviti skal danna, þarf ekki at hafa gettu sjónarmið, en hevst sé: sjálfa sín" atst má lata liggja á milli blota.

Hf persum ástættum munur sija, at eg hafi líklu tilhengingin til at fáva ít i önnur atviti röðsunda færslu spinnar, og er þér vitanlega sam-
sun ^{sem fái regi. Þó og talið - e.t.v. fái midur - önnur atv. skifta mei mál} málale um manag af því; fái sigrir fylfilega fram a, at fyrjóttar sambandi
muni hafa verit manava milli Grænlendinga og Íslendinga til fárra en
Íslendingar og Norðmanna. Glitt vistast mér fái ekki same, at um sitt
fyrjótt fylag, óta siglendur: legaskilningi hafi verit at reita, e.t.v. má tala
um líkun, en fulla sönnun liggg ey aldrar vanta hegt at fáva, en sigi
mánum á annat boðt at fáva at byggja á fái vettarástandi, sem verit
hafi fyrirs 700 árum, vendar fái at vera vist hvernig fát var ótg.
Hvar stórkot sambandið var, fái duga samarlega eigi líkun nái aigiskani
og ekki er fát heldur óundælt, hvørur bern ábyrgðina á, at siglingar
högðust mitur til Grænlands. Knutur Berlínus hefur alveg uglega gefit til
hála, fari sem henni vilt einhvern sigrar fát frent, en fái er min skilst:
Hvitt Dána gír óllu landinu þ/á Dáni hafi ekki fárat persum sitt: met
vængindum, 3) at þér noti vettinu vel. - Hann fyrkist fari fáva
nölk at og same, at landið hafi tigist metu vænverleg gírstjórn
spens hafi verit: Noregi. Eg hafi ekki gefekingu til at danna um fari
nölk, en fari líta samilega út. Þó sluttu mál, at mikisvátið norðka
hafi atjóninat landinu fari til fát var lagt mitur 1537. Vist er um
fát og viturkent af stjórnfræðingum, at vænverlegt vald gír
fjórum ar miklu greðum: hördum en battisnarri vit hafi skilað
(hér: norðka mikisváti)
drottinna en hýr þér sjálfun. -- Glitt tekst Berlínus miklu mitur

at sigrar, at Norðmenn hafi ekki verit vængindum heittir 1814 (en
meðan ^{at þí hafi vængindi verit högt frammá}
fát atv. fyttilokur fái vitanlega megan vegur, at Norðmenn hafi sítar f.d.
1819 og 1821 viturkent við Dána og afreldar sér sínum), en sunt, sem
hann segir: fái þau alvareldi, breiða blækbingars, sunnan fyrir hafi

Jeg underleyar tvískurungrar; öllu, t.d. at vilja segja, at Nortmanna
hafi engan rætt til Grönlands heft 1814 en vilja fó leita rætt Dana
til als landssins einmitt ut frá þeim atkvæturnum, sem gerður 1261.
Síðst er hæfj. eins eru hinnar síðar til vitnaðir: rættarsam handið ^(sp.e. Dagni)
ut Íslund fyrirgerlit lar, því at 1662 var fó engin byggð í Grón-
landi og því fór þó engin síður aitstafur fram sem Högn-
voys samføxt, og kennur því meðlimur ekki mið, hvort skyning
Þorlins í heim er rætt og Ísland hafi mið fórt undan Noregi
sírvættilegur, lega lega skotat; ut frá sjónarmiði Þorlins hlytur ein-
mitt allt at velta á, hvemig fóra ó með landnámið 1721 og fóar ó
eftir. Sigrist nán ekillegast at byggja rætt ^{þín} Grönlandi á fóri, a.m.b.
Vestur-Grönlandi, en fóra ekki lengra aftur: söguma, og getur
þó fó ekki breytt fórum álit: minni, at sín at fórd mundi Þórir um
grænu lega hentust. At sín kommu ekki ait. til at fóra itarlegar: fó bok-
hæf - hér næ fóta ^{hær} smárit eftir Svia eina, legfræðing, Störl von Holstein, sem
hæf. hóll sáttarit, en er líkit annað en skamni og skattingur
til Nortmanna, og afvislega lit: i at græður; en fórd mykomið ut og
síði Danir hreyfjuni of hjálpinu, en ey tel hava afarana. — Vega álit
Þorlins um rætt heysi Íslendinga tel ey ástæðlaunt at veta um, hvort
agruvit myndum agta heft af landssins og hafi líka ókær til at
þómita fórt, en þér samvála um fórt at ginsu leyt; en hót er fó
i máli, at ókær líkla fíjt á gíms verkefni óleygt: sínar stóra
Grönlandi, sem sunnum hefur til fórra vist fullstönd fyrir fóri eina,
ekki síst t.d. Einari Þor., at Þórir og Nortmönnum hótum
öglegundum.

Eftir versum at duga. Eg veit ekki, hvort minn hefur teknist at
göru græin fyrir saloðum minni seo ljóst sé, aðri minn a.m.b. líkli-
ðum um at "sína" þér. Héldur er ekki raegt, at eg telji fórra námu-
ði tölu minna arkilega, en af leggja skal mið fyrir dom versum at
öleita þeira vegna, sem dánarinni minn rennilega fóra eftir og er
þó notkun rént at fóra ór vegna breytu þeirr vegum, at þér annað

Mr. Benedikt Sveinson
Skólaþöðurt. 11th
Reykjavík
Iceland.

Bjarni Benediktsson
Hönn Fármáss. 17 III th.
Stórhús hafnar
Dan mink.

I best!

Berlin 30. nov. 1931.

Göð: þeblin!

þeblar þér fyrir síðasta breif þitt, frá 11.nov. og a.t.v. önnur
er seg hefji sunn eiga hennat. Þær fægur hafa sent breif þér
sem seg íslæti fyr til henningu meit afmálit en spottanum
sunni at endurtaða fæt!

Aðhvítat hafa fæt allra tíma verit sunn, at hvernigum meiri
hefur fótt hennu vera uppi á hinnun meðbestu tímum, en
sögu veraldarinnar hefji verit, og en sunn eflausst sunn, at
othverðir fær, sem sunn eru at geraði vaka óbær i megin og
virkost sunni og meirkogni en fær i man og veru sunn, en sunn
at sínus sunnum sunn sunnóla sunn. at heimskrimna sé sunn
breyðar af slíku vitskiftabreyppu, at önnur eins hefji eigi
bundi: manna minnum éda lengur. Standar allir ráðalauðir og
hengja einingar sunn at ljúga „síði“, þó a hinn hágum sé
ljóst at slíku ráðstafanir gera einingar: lit sunna, hvort sunn
þær eru framkvæmdar af einstaklingum eða mikjum. Í sjálfa sér
er fæt augljóst, at mið Íslendingar getum eigi fundit vat til ljúga
og verðum at vegra at standa af óbæru hvati eins og allir aðrir
eins en fæt að. vett, at framræða vandsetnum er óbær at leita
ljúga óbæru sjálfun, sunna at lítil lengi, en sunn hitt verður óbær
— dælt, at mið stördum að illa at nagi til at verja óbæru
og vanda, og en þær trúvaldast sunn at kenni skamnregini
ljúvalastjóri og framkvæmdabréfum, sem fyrirsjónarhega hlaut
óbæru at: at verða ófarið, jafnvel þó slík vitskiftaðára
bæri óbær sem fessi. Annars en að. hvat: tilgangalæst og ófarið
at vera nota hér sunn fersa hluti, þei at þær en fætta allt ljósara
en sunn, en ~~illakalysa~~ ~~Bjarni Berndikts~~ ~~at Borgarsýðala~~ ~~Reykholt~~ ~~vikur~~

i heig, at ekki verður meitt um vottar epp tekit ein pers. at
at persum mikum sé vikit, og fari a.m.b. segjast fóster til
"huggerar", sér mikil sem hinn er, at ótrær eru á hitla vata-
betrar en vit, at undanteknum komunumistum, en gallum er sei, at
meum sija ekki, at þeirra positívu tilhögu eigi mikil skilt
vit venuleikum, en hitl er heigst at benda á heim aflega fer.

Eru örþöpp at sjà, hvernig hin :sl. stjórn breyst vit persum
vandvatnum, fari at fóðr fóðr sé vitarlega nátt, at allshengarhjör-
vit verti ekki funderi að okkur, má fóðr meavat sniðt gera til
hitla og a.m.b. lata vera fylgskap og heimskur, sem nærlæ-
ðtakun leiga á at: Nevos o.f. herra ír formöldinni, slv.
fot at syta mið um hugnum: at hóma epp „golf“-köllum
á fyringvöllum at a lata síður fóðr strandvarnarskips
áttar fari er best sökum félagsins vera óhófssamtíðir fyrir fyrir stjórnun
göttingana. getta eru entitati smátrit, en hringta sér i høg
int heilbrigð velsamri og jámuvel snæði ita „tak“, at fram í
flestu fer, sem persir munu hafa hodið fyrðinu epp á.

Eða fó grinn i ~~þó~~ Timanum um degunum vit af ær-
mendisagum, fari sunn fóðr er þreft at gleita letni, at götur
drögjum tali orð sunn aldrei aftur, líkt heldur dama fari
dæð og ómerk. Eg lefi ekki sér sérstaklega at persum
grinn vikit: ærstatingshl. og vani fóðr fóðr fyllilega spes-
vert at fara it: persa sökna manar. Henni og e.t.v. gera
fot sjálfur síður, en fóðr fóðr ibert fóðr meðan skrifir hér
eitt heit, ef fóðr er röbstutt og annat en skamur og skattingur
fóðr fóðr hvernig inni, enda sjà forvítanum Sjálfstæði. Ekki
annat ein stytta einstök og án samhengis, og telja fari
íþrótt ita sérviskarskay sé at grundvelliunum vikit, en
standa sér berktigðdati fyrir fari „syste-matíðan“ aðskur
sér. *Fjárhá* Einkasjalasafn Bjarna Benediktssona © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

i höndum þeirra óvigt ða sunast jafnvel gegn þeim sjálfum.

I fessari Timagrím er opinber stöðfesting á allri borga -
at ferð f.l.d., en sunn leit miður bent, at heim breytur gegn
þrófum laganna og nærrorsun fæst gegn frumveginum sítgatdis
og drengrskopum, þó Timur miður bent ekki, heldur sunn
drengrskopum megtakinni vit, ór fess signilegt sé, at nobbrum manni
í Íslandi óhjóði. Áhr. laganna sunn eru meintingar eðr sammalega
eigi sett af tilhiliðum ða hengunarlaust, heldur byggja á þeirri
 einföldum reglu, at hvar meðan skuli hafa eðr sínar: frid, mena
þui at eins at annar geti sunnat á hvar sunningar. Þeir eru
sammalegir megin hengini heldur mörkum ða e.t.v. flestum
méra vistum en fjármálin, a.m.b. hafi manni rist visri fjármálin,
og en þei fyllileg skiljanlegt, at hengjum dona ða jafnvel
"götum drengr" skuli ekki lefft at ráðast, at henni mena se
hinn sunn at sunnat ásakarir sínar, og þó segja megi at
at se ekki heft at sunna réttmátar ásakarir, þó er hitt þó
en algildara, at erfith getur verit fyrir saklausum at sunna
sakleysi sitt eis, at ~~síthverð~~ hafi ekki vit hvar. Þer er at
venja borgarlaust álit og fæt sunn méra en um vist miðurum.
Mára mannlegar tilhiliðingar, sam sunnar hvar skilur af á hvar
sjálfan er ráðist en ísl. almenningur þui mitun ekki um
átr. Þin, meni ekki at fara minn it: spetta nora, at þui
hefir sit vit hvar og á, og hér er sunnar. um mikilvægt mið at
vata, þui at á fessum um sunning vel semmisins hvílir mikil af
frannengi f.l.d. og andlega félaga hans. Fæt er þui ekki nóg at
signa, eins og gerð er, at fessir mann eru ri og aðandir fyrir
lögbrot it af sunningum, heldur færft stöðfesta lega at
signa almenningi, at lögin byggjast hev á drengrskopnum og
mára óhjákersemi legsta manavarum: umgengur vit aðra!

tiðindum seta örðdeila sín, sem upp er komin milli Stinsons
utannáhverfisvæði. Bandaríkjanna og Japanar, þar sem Stinson
hefur sagt, að Japanar létur eins og „wild gewordene Ame-
rikaner“ (þjóka fítingar), og heftir 3 sinnum gengit á þess
órra sinna; fessari deilur! Þegja blöðin, að óðrugsist
í það að fyrir nærra venjulegs „diplomaticks“ mals og
signist fyrst með réttar sagt! Í leiknum sjálfi situr við það
sann.

Fjárhver fyrst miðla athugi, að Frakkar hleypa upp
fundi: Paris, þar sem fríðarvirir mitóvegar að hildur
væru, fylgjir þetta þær rannar sigi meira; samræmi við
mánið at ferli Frakka, en þó jafnvel meira en meira hafi
vanist, þar að hinir verðust meira óthn: blut.

Vart að holla, þar að ef þetta breið að að komast með
tilstæðum fyrst, þó vartur fyrst að fara: kvöld, en mið
það er að fara og lítta japonskan professor, sem eg
mun aður hafa getið um, en eg hefi ekki sét síðan
einsleitt tíma: vor en skrifst: minn mi og fóð mig
að lítta sig.

Met bestu kennjum til móðurinn og systkinna.

Fjárhver Bjarni.

Mr. Benedikt Zveinsson
Sklárnářství 11^a
Reykjavík
Iceland

Bjarni Benediktsson
Mannsserest. 3^g lit
Berlin - Charlottenb.

Ljósferð: 2. september. 1926.

Góði pabbi!

þakka þér karlega fyrir þin góðan bref og vil æg mi litilega
 leitast við óðannum þér þau, þótt af veikum mætti sé, því at hér
 vinn æg látlæst frá morgni til kvöldis, annat hevur við skriftriv
 ða eitt hvæt persháttar snatt. Þaun stendur hér meir umars vel,
 matarum hefur undan farið verið, þótt begrundist sé, ekki algerlega
 ótætur og er þær meir hér fyrir næstu. Þákvír sjálfrver befan og verið
 góður miðveiður miði því að fyrir viken, ða síðan okkar lenti; all-
 alvarlega saman, ut af því at henni ekammátt gafir því at eg
 hafi blöð hér, aftur þat at eg þó var hinn að minna látlæst
 allan daginn. Þaun sagt síðan er hér hitt besta Þam komulag
 og lygg æg náumast at önnur slík kerfud verði; aftur geng breit-
 lega á hender obækur.

Hér befan umars ómislegt markvernt gerst síðan æg vitat-
 síðast, en melegt er það að náumast er seggjandi, hvenn þá
 skrifandi. Þótt meit ófær en t.d. það, at hingat kom með Þóru-
 síðast, Vasmálaeyja-hóftinsjúnum Helgi Benediktsson, stjórnar-
 meðlimur H/f. Bakki með meira. Ðvaldi henni hér meðan
 Þóru fór inn til Akureyrar. Fór hingat koma henni mygg
 hattilega fram og vinsamlega, þar til undir það síðasta, at sveim
 sambærant budi. Þákvír, fór um bord og hóf at. Hælgja fangelsi
 og öllu illu og selpti honum einungis af sinni alkennum
 miskunn. Á umars er fætta hreint leyndarval og má ekki
 spurningast.

Síldarsala gengur ágætlega mið, salt síldartuna mun ver a
 seld á hvern til 50,00 ^{mijst} kr. miði dag, hér komissari um bord;
 skip. Hrydd síld á tím kronum meira minst. Bílast meiri
 við eru meiri hækkin. Lit. t. mun fó Bakki hafa sett fyrir
 fætta verð, mið síðast mest fyrir 45 salt síld og 55 hrydd. Get eg
 sunnar sagt ekki annat set, en að Þákvír hafi vefs tölvun

meistagðar hender með sölum töluverðs bluta sildarinnar í sumar.
Hér munu við vera leinin á land um 10000 tonnar af sild og
hugg at fáar stöðvar sér ókeir framar. ac

Um Íttesen veit eg eigi gonta, þó er mið nán at ekki at honum
gengji vel og munu eigi vera minn miskun at hliða honum
vit skulda krofnum, af nökkrar væru.

Annars hefur Íttesen eigi látið sjá sig hér mið, í langan tíma
og veit eg eigi hvernig satir, jafnvel "Kvamsö" kennir ekki oftar
en sínu sínu á dag og er þat þó merkilegra en lítt.

Hér hefur endan farit verið hit versta vetrar og hafa flestir
bátar legið inni, enda margir smærri bátar í þann vegnum at
halda heimleidis. Til þessa hefur mest framfararmáður og fram-
kvöðull þessa bojar félags, Hinrik Leikir Thoravensson, ófyrnið lega
fengið at finna, svo sem við skal sagt.

Fat nunu hafa verið fyrir þremur kvöldum at nökkrir sandar-
menn veittu honum heim söken og földust aftir hressingu/sprutti
Hlöftingum nunu hafa tekið þessi vel, seo sem hars var van
og vísá, og lítt viðskiptameruna inni i þrigða klefa sinn.
En þa er þar var leomið hvá legulega vit, því at viðskipta-
vinir gengust all-ófriðlegir og vísetu hins biondumum á dyr
og sögum, at ef þeir fengju eigi at taka þar farið líkar brigðir,
sem þa sjálfa legti og vist fari verti, en þeir til töku [sem
nun eigi legra hafa getið verið], þa myndu þeir fegar fáva
á farið bojar fógeta og kæva bojar fulltrúnum og mitstjórum
fyrir ólögregan at vinnu rekstur. Nun þa höftingum hafa set
þann kost ræntum at hvenja á brott til annarra regnsamri staða
og honum gríða venlegri og hafa látið heildurs munu þessa
i friði brott fáva, og jafnvel kallað sig selanum at hafa sloppa
svo vel. ~~Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur~~

En eigi átti svo at fáva, at sónamáðurinn sluppi seo vekst
fléiri plágur hentu hars ekki. Svo sem minsta kosti minnum
henda broður mun kennilegt, þa velen lakenum Hinrik, ker-

eining ark sprætt-sólmunum, hín og í sambandi við það hefur
 kanni mið sunnar komið upp stórum kaffidal og refnárvörn
 verðlun með stórum nýtiskur gluggum á. Auk þess hefur kanni,
 Þa er í ráðum með : veðtri, à danshúsi, sem hér hefur verið
 undanfarin ár, og mun það eigi hafa verið óvinnut stofnan fyrir
 sem sagt er að sín opinberlega velnar á Spáni og vidar. Í unars
 er þetta mið hálfsentur í tímum frá því sem eg vildi sagt
 hafa, en þar sem eg er mið á annan band, kemmis að danshúsins
 þá get eg eigi tilst mig um að segja frá sunnásögu, í sambandi
 við það. Þá vor mun brajartjörn Síglifjárdar hafa eitthott að
 betha þær, sem Glunnvik og aðrir hafa staðið fyrir hér undan-
 farið mundi eiga vera þær um, nema til semilegs lofsvaka, og
 vor þær blatt þann dagt við "óllum „dansbikjam“ opinberum
 hér á fótum". En brajartjörn ar með límservum etthott ekki lengi
 ráða dans uppi, heim stofnati einungis dansfélögða ða
 dansskóla og heft svo "dansafingar" hér lengi í besta
 fríði: Þó mun mið hafa verið teknit fyrir þetta. Enne var með
 kaffihúsið, brajartjörn vildi eiga láta það vera oppt lengi
 fram eftir kvöldum, og braust þa Glunnvik til fess, að láta
 það eiga vera lengur oppt, en meðan líðsigringar voru. Hild
 vitra brajavat gledi fúsaga inn á þetta, en Glunnvik stofnau
 þa einungis til nærra líðsigringa en hefjast klukkum II á
 kvöldum og stóðu þa allir ráðþrota og dælast að snild
 sandarmannsins. Þa kom eg mið lokas að fari, sem eg
 etthott að segja frá, en það var það að skrifstofan eftir heim-
 sóknina fregr, var mikill mannsfjöldi þar: à kaffihúsinu og
 fyrir utan byggðingarnar. En svo mun hafa farit, að liggi
 var mjög álitit orðið á Þau, en ekki vor einn einasti stóll
 Þa horð heilt ða óskent: kaffidalnum og einungis ein vinda-
 heit: "óllum verðlumum": húsinum. Eigi er mér kennungt með
 hvernigum afþróunarstofnunum Baffidalssins fersugarsjálfum Reykjavík

hefi eg fyrir satt, at ein vitudum hafi farit þannig, at sunnunstunes og fyrstuður leger sevitamáður hafi, stórit þar fyrir utan og verið at líjða heitt og taka við þóntunum líja mónum en svo meint þau viðskipti hafa farit, at viðskiptavissir hrökkunum hinn ágata bóna inn um gluggarn og seo segja mun at vondum hafi eigi hafþt langa viðkvöl i verslunum i þat sinn, heldur kallað sig göðum sleppsa lifandi og eigi stærmeidaker undan hinum áfjáðu bæppendum og hinum ágata verslunarlyð, er stod höggðofa, er fessi sinn kennilega sending kom inn um gluggarn.

Fess skal getið, at eg var þarna hvergi næri i hvarugt skiftið en lísi þó fessum at heimta sambærant bestu heimilnum, en fess eg viljið nökkuð segja um sannleika þann, sem i fessu er, en seona ganga söguvar hér, og en þat séissa á vitudanlegri, en hit fyrsta en svo ótrúlegt, at eg trúi fari nunnart fjálfar, og munu þó satt vera.

A margs mun fátt tíðinda gevast hér, og sjálfur sit hér allan daginn í „þont órum“ éta er inti á plani, en far mannað aldrei í þónum.

Mánum vil eg farska karlega fyrir þassum og jafn framtíma hana á, at eg lít hana fá peninga, til fess at leyfa ít myndir af minn líja Jóni Dahlmann, og veri gott at fer vernu ít leystar áður en eg kem henni. Til þó take þat framtíð at eg er eigi at mala til fess at fá fettar hingat, fari at ekbert er minn fjar ekki, en vil di einungis minna á fætur.

Förvarum frundi vor hitur at heilsa fær.

Eg hitur at heilsa doktormum, en get ekbert annað sagt honum, fari at Íslas er ómögulegan og eg fer aldrei í þónum, hefi þó minst a mikil vit Iðheren og henni tölu vel: þat, en seo sem kennugt er aldrei trúandi orði af fari, sem henni segir. Sværum mun efturbrot halda gerð, talad vit mun o. s. frv.

Eg kem eigi síður heim en með Íslandi þann 20. sept. hérðan. Þekkif ég aftur með Novru og Latin Petru sem farið línuð. Fens sonar Þjóðvarðs.

Minn vitri broðir venter at skrifa, enda þótt eg hafi eigin skrifsetur komumnu, en eitt bref og venter at minnast fess, at eg vinn all-aftart, bókstaflega talat, frá því sem eg fer á setur á morgnanna og þær til eg hetti á kvöldin.

Með bestu kennilegum
Bjarni Benediktsson.

Berlin 18. febr. 1931.

Frétt: gæði!

Aðeins örfaðar hinnar til að fá ekki breif frá 11. f.m., en eftir fólkis í ger. - Autvirkat hefjast og sunn ekki fengist breif frá, sem eru regnt hafa reygt fátt að senda meiri, þó frá hefjst aitt að komu með hevð post: mi. ef henni hefjst: eigi öðru (þarfars) að sunna en afgrefta slike skrá!

Um eftir breif frá er fátt að segja að sunn kommu, og er: flæstu sammaða, sunn að um fær atriði þarf ekki að veta. Víðurlegt er að flækkarverðha heima er á laigu stigi politískt og menningarskaga, ekki sitt fyrir degleysi þeirra, sem fyrkjast vera og sunn um a.m.k að miklu lengd: fulltrúinum heima hafa meintu stótha landmáris, f.e. Þjólfunar. Skártur inn fássu sá hegt að bata mið um deila en fó tel og annat ósemilegt, hitt annat mið hvernir til skára storka eru hafir og hvernig þeim verður best komið fram. - Götur þjólfunar. Komit á sunnsteppu mið þeim líkta Fransöknum, sunn minna dílat: hefur a f.g., en vitamlega mið að taka feri. Hefjast feri trú i sunnum miðstöðum eða ferir skuldur til að taka söld eli feri gefst mið mið sunndi skárgánum, hildri ferir sín hér valdtökin einungis eða sunn vegna svipit líka tímumála hafa ferir yfir leitt megar mið til stjórnvaldaafskifta. - Tímumála heldist mejög af feri um daginn, at venjuleg lögumál stjórnvalda hefðu verit rofin: sambandi mið hornum: vor ar Fransóknum fólk fylgjast meining. Rökt er að fætta en mejög eftirlætarveri statreynd og ðeigagileg, en fegjan að er gott bæðir einmitt a, at eitt hvort sé athuga-vert. Frat er og hér, feri að einmitt fætta sunnar sunn vanileg að meingunum og miðum politískum f.g. og segir að dikt hefur ekki verit aður á Íslandi, sunn f.g. vettihafir sig fó með. En fætta fyrirbrigði: sunn fylgjast meining stjórnna ar ekki ein stórh hefður allt: h: hækart meintu löndum þar sunn myndir og miðan gangi: drit meðan hafi, sunn sunn

Spáns, Íslenskum, Sutur-Afríku og Fraklandet at nökkrar heyst; þar sem stjórnin reikjat sitt til að vefs mit völd um horningar til að lita embættis meðsins hafa áhrif á lífum, en hvar stjórn hafði reikur alla gamla embættis meðsins, en helstu áhrif hafa að spánum heysti, og setur sinn meðum inn - Autvistat er þat ekki óflest að stjórnin veini að við kosum í monnóleum höndum, en þa liggja fyrir einstakaðar að. sem á Íslandi voru ekki að spássinni. Að staða laust að spága innanum ít: spættar en vildi að fátt minnast sem dæmi. - Samei er um annra, en g.y. birtir Gleðaréttur verður, en þat einhverr arvbausari og sitveiminingarsamtart: samsetningur er og hefi lengi sétt, en þa sjálflum sér konsekvent í sinvisningunni, og gengur: og spállir sitfari: fjötuminnar. Þvergi sjást mótmahi! Manast flæra mætti nefna, en en bekvæmum og hælfþreyfum og skrifa þær ekki lengra að inni.

Um utansíkis politibara er fátt að regja. Sával fell: Fraklandshófdalega í horningsamræðum fr.v., sem m.a. tilfald: að lita komur fá horn. rétt og algemein að með spáftum hvernig meini-blata vit fyrstu horningar: hjiðanum. Van fr.v. hvetkun hegni-manna, sem höftu lagt þat eftir fyrxi rinn og vildu lita mita útreikninga fyrri með að þeir fyrri með að flesa inn vit horn, en mið fana i hendi. Autvistat var spættar fari: hliðin fagran lífretis leiningum sem vit að: Fraklandi. Fjötumjan hafa hvert afsporunum: blöðum sínum. Þeir munu fátt: að reyna að ekki að þessum ferdi, að miturkent verði: að sömu grundvaldarsagni aðildi um þa og atva, en eru vist vorlausir um að berhinnatum allra fjóta, verði fyrst um rinn gerður jafn.

Ið hinsi man verva samei félít, professor, sem eg blust að: að deg, segði, að „hugtakið stórt held: hafi að vera til fyrir þat vor hannað“; jafnvel þa öll farta vann mið hin sömu og átar nefndust stórt.

Fær hétum um márramist, best að skrifa fyrst um rinn að adv. Þóðr Þóðr: heys, að Kristinn Andr. mun ekki hafa dreift að þat meðar dulur hér, að henni [Frikaskýrslan](#) [Björn Benediktsson](#) [Borgarskjálasafn Reykjavíkur](#) [Bestu sveit jar til Íslands](#), samars Þóðr.

Mr. Benedikt Þveimsson
Íslahúsarstræti 11
Reykjavík
Ísland

Bjarni Benediktsson
Berlin - Charlottenburg
Hannoverschw. 39 ^{III}.

Blaugrænnar höfðir 13. mars. 1932.

göði þálli!

Sannilega varð því minniga hja minni í Þóra á Þórf, sem en gæddar hitt besta fyrir. - Í gær hvöldi bann blaðasending til Þórmars frá glóðum, og var spær : um a.m. bæklingar Sígeundar og eggjars um hvernann álinn. Hlafði eg gaman at fari at læra hvern og en markt vött sagt hja Sígeundi og júnileggur vel fyrir komist. Sunn atviti enn þó ósmekkleg og spilla þanning á hvern fyrri spers, sem vel er sagt, og eins önnur enn nörla fræðilega veftargjarnleg et a.m. k. ekki sunnarfarandi. Að illa fersin eru meðan Sígeundar, göð og minn göð : lígjum manna leg til finning, sem at stand og miðkvæm fer lengst framur inn spesi, sem : slærkunn stjórnunánum spækkist inn á dögum og er jáfnavel met göllum risum viðingarverðum en skynskemini þeirra, sem minn er meira horret : öllum flólkum, og e.t.a. hafa meiri bæklinger á sunnum miðum, en vortar fó með sítur alt afurlit afir mið sjálfa min og heig landins. Hja Sígeundi skortir þó minn of sjálfs gegn vigr og rök-sannileggur myggjir fers, sem hvern finnur at er vött. Þy en sunniala horrunn um ákvarð hvern á þá, en at lokur Ísländslandsbanka stod hefur, hinn var enst vistat ó-verjanleg, enda hafa allir flókkar min met hjólp minni til útvegs bankas miðverkant vettum: miðbataðar þeirra, sem at minn vildur hjólp til Ísländslandsbanka. Þó er t.d. óþáð Sígeundar á finngreinum fyrir at hafa eigi á minni spækkastand viltat take á landit á breygt á bankannum í rök-studd, og fóllur sunnast sagt á bankastjórnina sjálfa (S. E. Þ. f. legg) met tólf verðum, fyrir. Þat er sem sagt

aukt sít af bokslíðum um, at henni var fót límit at vera
lengi löst, at bankum límt; at veða i fyrst, svo sem
vibostjórn og Landsbanki hafði at bankum límit.

Af fessum sökum van bankastjórnini flægt at leita til
þingarins þegar við fyrsta teknifari en istað fess, at skilt
si ært, en heitið þengat til allt er oft í vun reisars og
þa fyrst komist til þingarins og fess breifist, at alhugunar-
laust si á hugræð teknir à öllu sinnar, fyrst ofan: tilloge
vibostjórnar, sem bankastjórnini van kunnest um
hverjor verða munda. Telja verður fessvega, at um fættu
si sök bankastjórnarinnar eigi lítil en þingið hafi ært
fot náa, sem slík stofnun aði ært, brafist tóma til at áta
sig og frekari upplissins. - Það var sigurð að glasta-
réðardómnum að eg ekki um hent met ekki fléttu upplissins
fyrir hændum. Hér heft: fó þegar átun dottið: heng, at ef aranc
varri heort glristjáni hafi vanverðlega notkunum tina ~~ekki~~
segt upp, Sigurður hefur einnig að fram at seo hafi verit
og vintist hér a.m.b. sem um valasamt aði: si at veta.
Mét hærra S. gág ríthmá: uppsagnar eru strak valasamari
en fó ekki frávisan leggur fyrir fram, en allt þarf fættu í tv.
leggis rölestutusins à hrein-juridiskan hætt. Svo sem eg
mánn hafa teknit fram átun að eg ekki hækva rét, en seta
E.A.: ríthmánn hafi beinlinnis verit ólöggleg og vikur S.
at fari, en at ótun lengt: tel eg personilegan árabanni hær
í domarana ástæðum og óvif sigandi, seinstakað spær
sem sunnar ást. Hens t.d. þingseta E.A. heftu frekari að
at leita til bloddrogins bankastjórnini; við en vibostjórn
hafið er annað við at slík skipun glæsir óthar sem mið van
mið: næsta miða varheggars og ~~háða~~ hín, seo sem S-
hendur ~~háða~~ ^{þegar} a.m.b. af fánum óvinnudannum, sem mið

a bennur betur og betur fram, at var með öllu óvergjandi
væðstöfum og hafur semmilega skat. Þærint, tiltni almenning
var til vitharfaros: landhús og gefit óvísun í vithar
meins heyr undir manji eru jafnvel íbófutum andstöttinga
felskum annars gumið: og grunna. Þetta er þó ekki meist
at röktigja náðar hér en misser veva rétt. En hevst
sem bortum löstakings s. litur, þó er miðög clarament,
at heim verdi s. at verulegu gagni, : stjórnunarmálinn
deiger fyrstu lífj at vitna á slíkin hatt til vitkvenni
manni, þó vitkvennum sé: sjálfr sér higna vita hér
heyrjum manni á þeim svitum er hans eigin persóna
smarta.

Hóldum valdssöns væðstöfum til brupperhóta sigrast með
till- og hraðum sjálfum. um allhverjan viturskrift á starfs-
liti: vikisins, sva sem Mbl. lærðist. Ást vitat mið afnuma
vithvarf af vinnu starfsmannaliti, einhvern at þau er með
ínum óbeinan viðkvistofnum, en: hins er óskýr lífj
gegr og vendar ekki til teljandi spennar at vāðast in
um all starfsemi vikisins með skertar hiniðins á lofti,
um starfstíhlögum vikisins er aflaunt förf a umbótum
en þeim vendar ekki viturlega fyrir komið numu með
vannsöken og á völugum tímum. - Sítt er viturlega
sjálfrest at dræggir sínir inn þeim styrk til landbúnaðar,
sem heggist á, at sjávarnt veigar sé af högðar, og
læta fess vegna jardvaltarstyrki, risafostnat Búnaðar.
fleiss ^{o.f.} hagða miðri um stand. Sítt miði þó semm-
legr sigi meða vegna agitationarum, en fess hættar
tillit vendar standum at hrista af sér.

Útdan er fátt at segja. Eg var lítið með: ísl. stjórn-
f. m. við fagurðing um þessi Þjórmal. Þat var

meinsfært og ómerkilegt, à aftur líttinum við komumun
istu en dærfiltit à bæða lígo, enda menti eg ekki at
deila alvarlega við spá stjórnvalshjálfa. - Nú i dag er
verist at líjosa í fyrskolandi, sær. fyrskum blöðum, en og
hef séj. hafson komins og undirbinnings fari til tóftum-
lega frítrumlega frum og mun ekki rígt um in-
slit, helst líkum til at Glisdenburg verði kominn
við síðari komingarnar, i beggjum April, sem séj, at
engum fái hvínum meini blauta min. Þat séi móður þe-
vanandi strax: kvöld. - Dóurske blöð hefja blárist
sig mejög upp út af fersum komingum, og eru
frírægir spínum ekki meiri líkum um óþjör og
"respiration". Dóurske blöð standa afirleitt á mejög
lægi stígi miðat við fyrsk, og munath hein bestu
hér spá vera talin hvíns skrifblöð og ekki: hildum
hafi. Þóri blöð fyrsk eru svo, at ^{af þeim} fáa geta hugsaði
menn managt hert, en hein er alt miðat við skriflinn.
þegar hér var komit brotnati sjálfblekunus minn
i höndunum à mér og er fessvegna sjálfhætt?

Blestur bestjóren til næmuna og seyst hins
minna
spínum Bjarni.

þarinn

Mr. Benedikt Svæinson
Skólaþróttarhláð
Reykjavík
Íslанд.

Bjarni Benediktsson ch.
Nørre Farvægsgade 17 III
"Klöben høv
Danmark.

Berlin 18. okt. 1931.

Göt, rabbi!

þakkaða fær hit besta fyrir ágott breif frá b.ólt., en nái
þótti geman at fá. Þátt er at æta fyrir þeir, at mið er mit-
undarskráin, sem eigi var kominn til skila en síðasta breif
mið var vitæt, hins vegar komur og kann eg fér hinnar bestu
þakkar fyrir hana. Svo og fyrir stjórnartíindi og atvar
þær báker, sem þórrum Þess. Farið nái at heimarr. Hefi
verit at bláta; þeim og líst illa á oft sannan. Lög fær,
sem: Stjórt. Birtast, vintast jafnvel, vera með allra lá-
legasta móti at fríagnagi öllum, og ar þa tölvunart sagt.
Kirkjumálalögur flést hvem eruði leyfa, vist eigi síður at
efir ~~engi~~ fríagnagi; mathi vita langt mið um allan þann sam-
setning og slæppi fær, enda mega vitrið meiri sja fyrir, hér
náðurstaða náði verða af starfi sliðra, sem fær að inn blut!.
Eigi helgi eg eitt ment, og heyrir at eg geri síður, at lesa bókinar
um hin „talandi verk“; vintast fæt, en eg helgi veikist á vist
hljótlæga flæthingar bláta hennar, benda á óskamannfeilni og
ruðdaskeyp; vithatt: sliðra sem vartanlega er nokkurt
einstakken; vistum kostnánum af alþjóðarfé. „Bláa bókin“ er og
opin fyrir árásnum og i: næm og verur breint faldvit, þó um
opinber sljóð sé at rata, fær sem blutdroguslæga er valit og
mörger slæpt en miði skiftir. Um 5:hljótlæganálinn er vitanlega
alls-öfuhæggjandi at birta einungis fessa gömlu skreyður, því at
f.g. sjálfun eru henni stjórn hefur vannar vitarhert, at sá en fær
vortu hevdaði at, sem sé fóða frækkur var, helgi eigi á henni
stjórnartíð at sliðra lori skilit, því at alli helgi henni til
stjórnin löt til hreifa miðvaldum aggr þauþróum hennar, en
henni var sagt kastaplaðs af Þjóra. Breyðið málfar, at Bolganskjalurin Reykjafjall til

sins stærfs. En eigin slíkar miðbárin koma fram og liggur fyrir
hastaréttardómar ~~en~~ en óläglegt athafi l.l. : fyrir afni, sem vitan-
lega vart at prenta, ef : líos óthn at bora öll opinber gagn miðbára.
Um Arbejarnálfit hefur gleyist at geta fær, at mikill fjöldi
landsfjármáttardóma er til, sem taka við sín fyrir með fyrir
unroddum umdir réttardóma, en : stóð fess en prentaðir
gamlið dómarar als annars stóð. Ít af dómarar hafi líkum
hegt Torfa heft; eigi varit óvittigandi at prenta dómarum um
þrætors þógs á vásina, sem semmlega er sinn næst: semmle-
dómar, sem faldur hefur verit af : sl. dómarar í síðari með-
öldrum. Þó andstæðingar Manega heft; aldrrei fóru at veta
þat mál með hvern skilri. Svona við lengi telja, þó og nemi spki
at fara manar i þessa salma at sunni, en varinnta en vikinn
at allri fersum hökrutgálfu. Mbl. hefur eitt hvar verit at svava
fesser, en þat var van leitið meðal annar, at eg ment: eigi at
hafa.

Fer first, at Þorunn, næst merkilegt hefa gerst: heiminni
under ferst og mætti eg um þat alt: síðasta lífli minn.
Þóss hefur fátt at höndum horit annat en at Brünning
hvarðar væru eigin ~~en~~ andstæðingum sinnum hev i mikil-
degum min: vikinni og hefur vegen hans fótt vata miðög
i allri fersri miðverði. Annars vintist engum vita hvat
fyrir höndum sé hev: fyrskarlandi, vegir manga at borðara-
styrjöld sé óumflitjanleg, og má eg vitanlega eigi fær um
dóma.

Aflug samanla fær um fyllir og droga nötarmálist.

Nan eigi aðrir minna sérstöður: bili og haf fættu fyrir deiga
fis smerkilegt sé, enda átti fættu frekari at vera til fess at
lota fisk með hengju en rekkur sérstakt væri fittinda

Ekki leid glir!

Haukemannar. 10. júní 1932.

Göt: gálli!

Einnigars nobbarar límer til að pakka boðið fitti frá 17. maí - 1. júní. - Glítan er ekbert að fríttu. Glatt og ómerkilegt. Hugmennir leifar mest verit heimra undanfarið að glima mið þar gáttur, sem hin sandurlaus fríttasleight af stjórn - miða at buntunum, voru. Verst var, að meiri ræs ræs f.d. Glíkum Guðmundurum sínun sigrun minna en mið höftum aðstæð vötti af öfullkomnum staðnum og brofnum, og frá einnum boði miðaður með sama skipi og Glíkum henn. Pakka og henni þat hitt hesta. - Mikil bót vöttið minn að hinni nýju stjórn, það nobbaði einhvern lega sé samrætt og vanti óvitanlega manna með verulegri „autoritati“, ræs ræs f.d. fyrir farlækkon heldi verit. En með þessu en þó stigit mikil frumfara spor um við meira landins og mið miðum til leitar bora, ræn til göts megi horfa, einhunn sé mið örvægilega að því mið að sameina meiri gegn f.g. og einnigars leirur alveg staða hækja til minna leirar sjálfsar - manna staða kommuðista, þar sem henni samanlega á hæsta heimra, (at agðveikrahaldins undantekur). - Þær sigrast miðum hér, ræs sjaldan hafi vát hevva verit með hætit legra higfltsþágg en f.g. mið að eigin glökkvi, en glökkunum stytur mið til miðbenaðum, mann, sem fyrir miðum ritastar ver hæftur ræðamilsvarur síðan í fyrir gleypt - Mikil mið með þessu og öðru ómiða aðeins, en meiri sigrast hættin heimra ekki svart nýgu endvergi og hæfum með legra gegn þessu ritasta verki, þar að sjaldan meiri rættlinum hula að að leita i sín óskulæra tilbogi en einsvitt mið. Þær bora fó að leggja verði að hæf : evárum í f.g. mið um hrit til að

agta enst þáum eum betur gegn sínun flóklesmönnum og gegn horunum.

Einkenna leggð hefði síðarst að hundar : fyrirvara hafi einst þeim
en utan mið standa. Skilja meiri einsi vel, at vett hafi verit
at staðga Brünning konstana sva skönum um tíma eftir
at hvarr hafði leitt Glindaborg til ríkis i konungunum
en farsleidarsíð og þær meit sjálfur og ferugt trúarts-
gliflegingar fyrir annarar. - Þó er þat vett, at smögulegt
var lauges að haldla Nazis alveg utan stjórnar og ábyrgt
ar, til þess var fagji félira og veldi orðið af mikil, en
þessi stjórn bera sig: hega myndet meit þat fyrir augum, at
bleggja félira hraðlega til valda. - Að almadrunum sín er takinn
General v. Schleicher hermálaráðherrann, ~~og~~ hefur henni
meðan farið og verit takinn meit meist ráðandi mönnum
þýskalands, og meði vel sín fara, at henni erit: nærunar-
legur einsetismátar fyrir éta síðar.

Set fyrir deiga. Þrit at heilra mönnum og systkinum
mínunum.

Spur Bjarni.

Mundi móður líð, at eg feragi sítluvat at gera higð
þessari nijun stjórn, t.d. frá aðamáttum?

Mr. Benedikt Þveinsson
skolavörðutitg 11°
Reykjavík
Íslанд.

Bjarni Benediktsson
Nauð Fari með aq. 17^{III} th.

Stórhús húss.

Danmark.